

ואמר רבנו ז"ל בפירוש שפ"ק שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש בשד ואפ"ל צדיק גמור

בעזרת
השם יתברך

טוֹעֵמִיָּה

חיים וזכו

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם

מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

גליון תכ"ה ויקרא תשב"ה

טעמו וראו כי טוב ה'
ואורך זיל גמור בספריו הק' המלאים כל טוב

הגה"מ (הגה"מ) ה"מ (ה"מ) ה"מ (ה"מ) ה"מ (ה"מ)

כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונורא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדרגתו יקרה לו יתרון

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

ויקרא אל משה

קול דברי הצדיק נשמע

וְזֶה בְּחִינַת מְזֻמּוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת טוֹב לְהוֹדוֹת לֵה' וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ עֲלֵינוּ דִּיקָא כִּי ה' עֲלֵינוּ נוֹרָא וְכוּ', בְּחִינַת אַנְתָּ הוּא עֵילָאָה עַל כָּל עֲלָאִין וְלִית מַחְשָׁבָה תְּפִיסָא בֵּיהּ כָּלֵל אִיךְ הוּא יִתְבָּרַךְ מְצַמְצֵם כְּבִיכּוֹל אֶת רְצוֹנוֹ הַפְּשוּט לְקַבֵּל תְּעֲנוּג וְשַׁעֲשׂוּעִים מֵעֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל אֲפִילוּ מֵהַגְּדוֹל שֶׁבַּגְּדוּלִים אִךְ אִךְ עַל פִּי כֵּן בְּמָקוֹם שָׂאתָ מוֹצֵא גְדֻלָּתוֹ שֶׁם אַתָּה מוֹצֵא עֲנוּתָנוֹתוֹ. וְרוֹצֵה דִּיקָא בְּעֲבוֹדַת הָאָדָם הַשֶּׁפֶל בְּבְחִינַת וְאֲבִיתָ תִּהְיֶה מִגּוֹשִׁי עֶפֶר וְכוּ'. וְכַפִּי זֶה יִתְכַּן גַּם כֵּן שֶׁהוּא מְקַבֵּל שַׁעֲשׂוּעִים גַּם כֵּן מֵאִיזָה נְקוּדָה טוֹבָה קִטְנָה שֶׁבְּקִטְנוֹת שְׁנִמְצָא אֲפִילוּ בְּהַפְּחוֹת שֶׁבְּפַחוֹתֵים שְׁבִישְׂרָאֵל. אֲדַרְבָּא זֶה הַפְּחוֹת צָרִיךְ בְּיוֹתֵר עוֹד לְשַׁמַּח אֶת נַפְשׁוֹ עַל שְׂזוּכָה גַּם הוּא לְהִיּוֹת בְּכָלֵל יִשְׂרָאֵל וְלִגְרוּם בְּהַנְּקוּדָה טוֹבָה כָּל שֶׁהוּא שֵׁישׁ בּוֹ, תְּעֲנוּג וְשַׁעֲשׂוּעִים וְנַחַת רוּחַ לְאֵל עֲלֵינוּ קוֹנֵה שָׁמַיִם וְאָרֶץ עֵילָאָה עַל כָּל עֲלָאִין וְכוּ' עֲלֵת כָּל הָעֲלוֹת וְכוּ' יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. וַיֵּאֱמִין כִּי מַעֲט מִן הָאוֹר דּוּחָה הִרְבֵּה מִן הַחֹשֶׁךְ, וּבְכַח נְקוּדָתוֹ הַטּוֹבָה וּבְגִדְל רַחֲמָיו יִתְבָּרַךְ וּבְכַח וְזָכוֹת שְׁמִירַת שְׁבַת קֹדֶשׁ, יוֹכֵל גַּם הוּא לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְלַעֲלוֹת בְּאַמֶּת מִכֶּף חוֹבָה לְכַף זָכוֹת עַד שְׁיִתְהַפֵּךְ לְטוֹב גָּמוֹר, וְזֶה גַּם כֵּן בְּכָלֵל כִּי ה' עֲלֵינוּ וְכַמְבָּאָר בְּמָקוֹם אַחַר שֶׁלְגִדְלַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֵין חֶקֶר וַיֵּשׁ חֲסָדִים כְּאֵלוֹ אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ עַד שֶׁעַל יְדֵי תִשׁוּבָה שְׁלֵמָה יוֹכֵל לְהִתְהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה עַד שְׁמַעוֹנוֹת יִהְיוּ נַעֲשִׂין זְכוֹת וְכִמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַז"ל.

וְאֶפְשָׁר שֶׁזֶה בְּחִינַת הָאֵל"ף זַעִירָא דְוִיקְרָא, וְכַעֲיִן זֶה מְבָאָר בְּזִהַר וַיְחִי: תו אֵל"ף זַעִירָא מְאֵתֵר זַעִירָא הָוֵה זַעִירָא דְאִיהוּ רַב בְּאַתְחַבְרוּתִיהָ לְעֵילָא, וְזֶה כְּעִין שְׁבָאָרְנוּ לְעֵיל שְׁדִיקָא עַל יְדֵי הַפְּרַת קֶצֶת עוֹצֵם גְּדוּלָּתוֹ יִתְבָּרַךְ עַד שְׁיִוְדְעִין שֶׁכָּל הָעֲבוֹדָה הַגְּדוּלָּה שֶׁל הַגְּדוֹל שֶׁבַּגְּדוּלִים אֵינּוּ עוֹלָה כָּלֵל וְכֹלֵא מִמֶּשׁ נִגְד עוֹצֵם גְּדוּלָּתוֹ יִתְבָּרַךְ רַק שְׁמַגְדֵּל רַחֲמָיו וְחֲסָדָיו רוֹצֵה לְקַבֵּל נַחַת וְשַׁעֲשׂוּעִים מִבְּנֵי אָדָם הַשֶּׁפֶלִים דִּיקָא וְאִזּוּ יוֹדְעִין גַּם כֵּן שֶׁאֲדַרְבָּא רַחֲמָיו יִתְבָּרַךְ מְרַבִּין כָּל כֶּף עַד שֶׁכָּל נְקוּדָה טוֹבָה שֶׁל הַפְּחוֹת שְׁבִישְׂרָאֵל מְעַלְתָּה גְּדוֹל וְנוֹרָא מְאֹד עַד אֵין עֶרְךָ כָּלֵל כְּנ"ל:

פרפראות לחכמה רפ"ב

עמוד זה נתרם לע"נ הרה"ח ר' נתן דוד בן החסיד
רבי שמואל שפירא זצ"ל – נלב"ע ו' ניסן תש"פ

טוֹעֲמִיָּה

מי כל שאור וכל דבש

פרשת השבוע

הַדַּעַת שֶׁל הַרוּעָה הָאֲמִתִּי

וְזֶה בְּחִינַת כִּי כָּל שְׂאֹר וְכָל דְּבַשׁ לֹא תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה
לֵה' קָרְבַּן רֵאשִׁית תִּקְרִיב אוֹתָם וְכוּ', כִּי כָּל הַקֶּרְבָּנוֹת
בָּאִין רַק מִצֶּה שֶׁהוּא בְּחִינַת מִן שֶׁהָיוּ בּוֹ כָּל הַטְּעָמִים,
כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה, עֲגָה שֶׁהִיא מִצֶּה
שֶׁהוֹצִיאוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם טְעָמוֹ בָּהּ טַעַם מִן.

כִּי כָּל הַקֶּרְבָּנוֹת בָּאִין לְכַפֵּר עַל הַחֲטָאִים שֶׁל הַכֹּלֵל אוֹ
הַפָּרֶט. וְכָל הַחֲטָאִים נִמְשָׁכִין מִחֲטָא אָדָם הָרֵאשִׁוֹן שֶׁאֵז
נִמְשָׁךְ זֶהֱמַת הַנְּחָשׁ עַל יְדֵי אֲכִילַת עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע
שֶׁהוּא בְּחִינַת אֲסוּר חֲמִיץ כְּמוֹבָא. בְּחִינַת חֲמוּץ הַמַּחַ
דְּסִטְרָא אַחֲרָא שֶׁהוּא חֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וּמַחֲשָׁבוֹת רָעוֹת
וְכוּ'.

וּמַחֲמַת זֶה אֲסוּר חֲמִיץ בְּפִסְתָּהּ, כִּי אֵז צְרִיכִין לְטַהֵר וּלְזַכֵּךְ
עֲצָמֵינוּ מִזֶּהֱמַת מִצְרַיִם שֶׁהִינּוּ שָׁם בְּגִלוּת שֶׁנִּמְשָׁךְ מִחֲטָא
אָדָם הָרֵאשִׁוֹן כְּמוֹבָא. וְעַל כֵּן אֲסוּר אֵז הַחֲמִיץ, כִּי אִי אֶפְשָׁר
לְבָרְרוֹ אֵז וְכוּ'. עַל כֵּן צְרִיכִין לֶאֱכֹל מִצֶּה שֶׁהוּא בְּחִינַת
מִן שֶׁהָיוּ בּוֹ כָּל הַטְּעָמִים שֶׁהוּא בְּחִינַת הַדַּעַת שֶׁל
מֹשֶׁה הַרוּעָה הָאֲמִתִּי וְכוּ' וְכַנִּ"ל.

ליקוטי הלכות נט"י ו' צז

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

ולא תשבית מלח

בְּרִית מַלַּח עוֹלָם - בְּחִינַת קְדֻשַׁת הַצַּדִּיק

וְזֶה שֶׁהִזְהִירוּ רַז"ל לְהִבְיֵא מַלַּח עַל הַשְּׁלַחַן וְלִטְבֹּל פְּרוּסַת הַמוֹצֵיא בַּמַּלַּח, כִּי כָּבֵד מִבְּאֹר שֶׁהָאֲכִילָה בְּקִדְשָׁהּ הִיא בְּחִינַת הַתְּקַשְׁרוֹת וְכִלְלִיּוֹת הָעוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים שֶׁהֵם בְּחִינַת גּוּף וְנַפֶּשׁ וְכוּ'. **וְעַל כֵּן צְרִיכִין לְזַהֵר לְהִבְיֵא מַלַּח אֶל הַסַּעֲדָה, כִּי עֵקֶר הַהִתְקַשְׁרוֹת וְהַכִּלְלִיּוֹת הוּא עַל יְדֵי בְּחִינַת מַלַּח, שֶׁהוּא בְּחִינַת בְּרִית מַלַּח, בְּחִינַת קְדֻשַׁת הַבְּרִית, שְׂזָה עֵקֶר קְדֻשַׁת הַצַּדִּיק שֶׁעַל יְדֵי זֶה מְקַשֵּׁר כָּל הָעוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים יַחַד. בְּבְחִינַת כִּי כָּל הַשְּׂמִימִים וּבְאֶרֶץ, כִּי כָּל דָּא צַדִּיק, וְעַל כֵּן צְרִיכִין לְהִבְיֵא מַלַּח עַל כָּל הַקְּרִבָּנוֹת, כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב וְלֹא תִשְׁבִּית מַלַּח בְּרִית אֱלֹקֶיךָ וְכוּ' עַל כָּל קְרִבְנֶיךָ תִּקְרִיב מַלַּח.**

וְעַל כֵּן עֵקֶר הָאֲכִילָה הִיא פֶּת בַּמַּלַּח. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, **כִּי הִיא דְרָכָה שֶׁל תּוֹרָה פֶּת בַּמַּלַּח תֹּאכַל וְכוּ'.** כִּי לֶחֶם וּמַלַּח הֵם בְּחִינָה אַחַת. כִּי אוֹתִיּוֹת ל'ח' וּמ'ל'ח שׁוֹיִן כְּמוֹבָא, כִּי בְּלֶחֶם נִעְלָמִין כָּל הַטְּעָמִים שֶׁבְּעוֹלָם כִּנ"ל. וּמוֹבָא בְּסַפְרִים בְּשֵׁם הַמַּחְקָרִים **שְׁכַל הַטְּעָמִים שֶׁבְּכָל הַמַּאֲכָלִים שֶׁבְּעוֹלָם הֵם עַל יְדֵי הַמַּלַּח שֶׁמְעַרְבֵם בְּהַרְכָּבָתָם שֶׁהוּא יְסוּד הַרְגֵשׁ טְעָמָם** וְכִפִּי שְׁנוּי צִיּוּרֵי חֲלָקֵי הַמַּלַּח שֶׁבֵּהֶם כֵּן הוּא שְׁנוּי טְעָמָם. וְכָל זֶה מַחְמַת **שֶׁהַמַּלַּח בְּשָׂרָשׁוֹ גְּבֵה מְאֹד**, כִּי בְּרִית פְּרוּתָה לְמַלַּח וְכוּ'. וְכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַז"ל עַל פְּסוּק, יְהִי רִקִיעַ וְכוּ' שֶׁפָּרַת לָהֶם בְּרִית שִׁיְהִיו עוֹלָמִים לְקַרְבָּן בְּנִסּוּף הַמַּיִם בְּחַג. וּבַמַּלַּח שֶׁמְקַרְבִּין עַל כָּל הַקְּרִבָּנוֹת, כִּי הַרְקִיעַ הַמְּבַדִּיל בֵּין מִיָּן עֲלָאִין, לְמִין תַּתָּאִין זֶה בְּחִינַת הַצַּדִּיק הַנ"ל כְּמוֹבָא שֶׁמְקַיֵּם עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים. כָּל אֶחָד בְּבְחִינָתוֹ בְּבְחִינַת אִי"ה וּמֵלֵא כִּנ"ל. וּבַתְּחִלָּה הָיוּ הַמַּיִם הַתַּחְתּוֹנִים בּוֹכִין. כִּי לֹא יָדְעוּ שִׁיְכוּלִין לְגַלוֹת בָּהֶם הַתְּגַלוֹת אֱלֹקוֹתוֹ וּמַלְכוּתוֹ יִתְבַּרְךָ. וְעַל כֵּן בָּכוּ וְאָמְרוּ, אֲנִן בְּעֵינַי לֵהוִי קָדָם מִלְּכָא. עַד שֶׁפִּיֶּסֶם ה' יִתְבַּרְךָ. וְכָרַת לָהֶם בְּרִית מַלַּח עוֹלָם. **שֶׁעַל יְדֵי בְּחִינַת מַלַּח בְּחִינַת קְדֻשַׁת הַצַּדִּיק יִזְכּוּ לְהִתְקַרֵּב עַל גְּבֵי הַמַּזְבֵּחַ וְלַעֲלוֹת לְקַרְבָּן לְעֵלָא וְלַעֲלָא**, כִּי אֲדַרְבָּא, עֵקֶר הַתְּגַלוֹת כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ הוּא דִּיקָא עַל יְדֵי הַתַּחְתּוֹנִים, כִּי דִּיקָא הָאֶרֶץ מֵלֵא כְּבוֹדוֹ וְכוּ"ל. וְעַל יָדָם עֵקֶר הַהִתְקַשְׁרוֹת וְהַכִּלְלִיּוֹת וְכוּ"ל.

וְעַל כֵּן כָּל הַמַּאֲכָלִים הַמְּחַיִּין אֶת הָאָדָם לְקַשֵּׁר הַנַּפֶּשׁ עִם הַגּוּף. שֶׁהוּא בְּחִינַת כִּלְלִיּוֹת הָעוֹלָמוֹת, כָּל הַרְגֵשׁ טְעָמָם הוּא עַל יְדֵי חֲלָקֵי הַמַּלַּח שֶׁבֵּהֶם, כִּי עֵקֶר הַחִיּוֹת הַמְּקַשֵּׁר הַנַּפֶּשׁ עִם הַגּוּף שֶׁהוּא כִּלְלִיּוֹת הַנ"ל הוּא עַל יְדֵי בְּחִינַת בְּרִית מַלַּח כִּנ"ל. וְזֶהוּ בְּחִינַת לֶחֶם, כִּי בְּהִלָּחֵם נִעְלָמִים כָּל הַטְּעָמִים שֶׁבְּעוֹלָם. שֶׁהֵם בְּחִינַת חֲלָקֵי הַמַּלַּח כִּנ"ל. וְעַל כֵּן לֶחֶם וּמַלַּח שִׁיְכִים וּמְקַשְׁרִין זֶה בְּזֶה מְאֹד. וְעַל כֵּן הִזְהִירוּ רַז"ל **מְאֹד לִטְבֹּל פְּרוּסַת הַבְּצִיעָה בַּמַּלַּח.**

ליקוטי הלכות נט"ו סא

עמוד זה נדבט הר"ר יצחק גוטליב הי"ו - לרגל שמחת הולדת הנכד שיחי - שיזכה לילך בדרכי רביה"ק, אמן

עניינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

הכנה לפסח

מַעֲשֵׂה הַרְצָעָנִים בְּבֵית מוֹהֲרַנִּ"ת

אמר המעתיק, שמעתי מפי הרב הגאון ר' אברהם שטערינהארץ חזן דקלוין, באשר ידוע ומובא גם בהמכתבים מענין הרצענים שקורין שוואליניע, שהעמידו מהמלוכה בבית מוהרנ"ת ז"ל על פי הסתת המתנגדים ועבדו בביתו בשבת ויום טוב וכו', (כמו שכתב במכתבו ערש"ק ויקרא תקצ"ה: ואף על פי כן תהלה לאל שמחננו קצת בשבת העבר. אף על פי שהיה לנו בלבול קצת מהרצענים שעשו מלאכתם בביתו ביום שבת קדש, אף על פי כן קדשת שבת במקומה עומדת, הרחמן ינחילנו ליום שבלו שבת, אז יתגלה האמת לעין כל, וזה כל תקותנו וחיותנו ושמחתנו בזה ובבא לנצח) וכאשר הגיע לזמן בדיקת חמץ והם עבדו בביתו ואכלו שם חמץ, ולמוהרנ"ת לא היה כי אם זה החדר לבד, ועל כן עשה הברכה על בעור חמץ ובדק באיזה זווית, וכאשר ברח את הברכה בכונה פראוי ופנאו היו בלפיד אש, כי היה רגיל לומר שתכף בעת הברכה על בעור חמץ, מתחיל כבר א שטיק פסח, ומאז היה מאים מאד ודרפו היתה מאז להוכיח הרבה את בנו נחמן, אף על פי שבכל השנה לא היה מוכיח אותו כל כך, ולדחפו בין התבות והשאפעס, כדי לעורר היום נקם בלבי ושנת גאולי באה המובא בהתורה מ"ב לקוטי תננינא עין שם. וכן היה במדת הדין ומוכיחו מבדיקת חמץ עד אחר שרפת החמץ, שאז צריכין לבער החמץ מהלב וכו', וגם פונתו היתה אז בהברכה על החמץ הזה (הערלים) לבערו מרשותו. והרצענים נבהלו אז מפנאו ומקולו ובקשו מאתו שגם בכל הבית יבדק ויעשה מה שצריך פראונו. ואחר כך בערב פסח בחצות נפטר מהם לגמרי.

והנה דרפו של מוהרנ"ת ז"ל בסדר ליל פסח היה נורא מאד בהתלהבות עצום, והיה יושב לגמרי על המטה ופנאו אל הקיר, והיה אומר ההגדה בקול רם (וכמובא בסימן כ') ובהשתפכות הנפש ובהתעוררות שאין לשער בנגון שלו (הידוע לאנ"ש) וכן עשה עד שלחן עורף, ואז ישב עם כל בני ביתו ונכדיו, ודברו אז אליו מענין הנסים והגאולה שעשה לו השם יתברך, כי נפטרו מהרצענים שהעמידו המתנגדים וכו', והקפיד עליהם ואמר עבשו בזמן עת רצון כזה ושכל אחד ואחד כמה יגיעות וטרחות היה לו לבער החמץ ועל המצות השיכים לפסח, וכמה מעות בזבזו על זה, אסור לדבר עליהם חס־ושלום, הלא הם אחינו, ובודאי יהא להם תקון (ואנחנו נצטרך לחפש בשבילם תקונים). ואחר כך בגמר הסדר הינו ברפת המזון הלל נשמת, הסב עוד פעם פנאו אל הקיר, וערף את הסדר בהתלהבות נפלא ובהתעוררות שאין פמוהו בנגונו הידוע על נשמת, עד גמר הסדר.

ימי התלאות

עמוד זה נדבת הר"ר נתן פרוכטר הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן שיחי למזל טוב

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

ונפש מי תקריב קרבן מנחה

קָרְבַּן עֲנִי בְשָׁנִי מִיָּנִי עֲנִיּוֹת

אף על פי שאין החוטא יכול להביא פר ואיל וכבש, ואפלו עופות תורים וכני יונה אין ידו משגת להביאם, אף על פי כן מצא לו ה' יתברך תקנה ברחמיו המרבים, שיביא על כל פנים עשירית האיפה קמה. ובזה גלה לנו ורמז לנו שרחמיו לא כלים לעולם. שאפלו אם אין האדם יכול לשוב בתשובה בראוי לפי מעשיו כמו בעלי תשובה הקדמונים שהיו מתענים ומסגפים עצמן הרבה מאד פידוע. אף על פי כן חלילה חלילה למנע ח"ו מחמת זה מתשובה, כי גם נקדה טובה אחת של בחינת תשובה יקר מאד בעיני ה' יתברך. דהינו פשהאדם מצמצם האור המאיר בלבו ואינו הולך בגדולות ונפלאות מפניו וממשיך האור על עצמו בהדרגה ובמדה. והעקר פשוט ממשבתו ומנתק מחשבתו מרע לטוב וכו'. אף על פי שתשובתו בקטנות גדול, יקר הוא בעיני ה' יתברך, כי היא בחינת קרבן עני וכו' שיקר מאד בעיני ה' יתברך. כמו שהפליגו רז"ל בפמה ובמה יקר בעיני ה' יתברך קרבן מנחת עני, כמו שאמרו רז"ל על פסוק ונפש מי תקריב קרבן מנחה וכו'.

וכמו שאיתא בזהר הקדוש על פסוק תפלה לעני פי יעטף ולפני ה' ישפך שיחו, בפמה ובמה יקר אצל ה' יתברך תפלת העני, אפלו העני המתפלל על צרכיו הגשמיים על חסרון פרנסתו, מפל שפן וכל שפן כשהאדם מרגיש עניותו ושפלותו במעשיו שהוא עני ודל מן הדעת שזהו עקר העניות כמו שאמרו רז"ל אין עני אלא בדעת, דהינו פשיש לו מעשים רעים שזהו עניות הדעת, כי אין אדם עובר עברה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות. מפל שפן כשנפלים עליו שני מיני העניות, שהוא עני מן הדעת מרבו קלוקליו העצומים, וגם הוא עני ומחסר פרנסה מאד והעניות והחסרון פרנסתו מבלבל אותו מאד. וכשמשפיל על דרכיו ומטה לבו להפרוים והרמזים שה' יתברך קורא אותו בכל יום ורואה שאין לו שום תקנה. כי מימין ומשמאל אין סומה, מעשיו מקלקלים מאד, ופרנסתו דחוקה, ואשתו ובניו צועקים לחם ופרנסה ומלבושים ושאר הצטרכות ההכרחיות, וכשהוא מתגבר מפל זה ושופך שיחו לפני ה' יתברך מתוך עצם עניותו ודחקו, בבחינת תפלה לעני פי יעטף ולפני ה' ישפך שיחו, שזהו בחינת קרבן עני בחינת עשירית האיפה שבאה בדלי דלות, זה יקר מאד מאד אצל ה' יתברך.

ליקוטי הלכות תפילת המנחה ז' מ

עמוד זה נדבט הר"ר אהרן שפירא הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבת תחי למזל טוב

לְשׁוֹן רַבְּנוּ ז"ל

טוֹעֲמִיָּה

כמבאר בלשון לעז' רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

פעם בא אחד אל רבנו ז"ל ובקשו שיברכו בכרפת פרנסה, אמר לו רבנו ז"ל: אמשל לך למה הדבר דומה, לסוחר בדים גדול שבא פעם אל הסטונאי העוסק בכך והזמין אצלו כהרגלו מדי פעם כמות גדולה של בדים. פעם אחר הזמנתו את הברד כשהחל לנסע עם עגלתו לא נסעה העגלה כהגן מחמת רב הסחורה הטעונה, נכנס אל הסטונאי ובקשו: אולי יש לכם מעט שמן מכונה הנקרא "סמאלע", למרח בו את אופני העגלה כדי שתסע כהגן? ענה לו הסטונאי: יש, יש, נתן לו הסטונאי את הסמאלע ובשפע. ואכן החליקו האופנים ונסע הסוחר עם עגלתו כהגן. באמצע הנסיעה פגש בחברו הנוסע בעגלה לקראתו, כשראה חברו אותו נוסע ומחליק יפה כל כך שאלו לסבת נסיעתו המהירה כל כך, ענה לו: זה הסטונאי הנמצא במקום זה וזה, מרח לי מהסמאלע על צירי העגלה וזו הסבה לנסיעתי המהירה. לא חשב חברו הרבה, קם ונסע אל הסטונאי בחשבו שסטונאי זה הוא סטונאי של שמן מכונות. נכנס אל הסטונאי ובקשו שמן מכונות, אמר לו הסטונאי: על מה תדבר? ענה לו: ברצוני שמן מכונות כמו שמכרת לחברי הסוחר. אמר לו הסטונאי: אסביר לך הדבר: פרנסתי היא ממסחר בדים וחרבך קונה אצלי תדיר סחורה, וכשראיתי אידך שעגלתו לא מושכת היטב לרב הסחורה שהעמסתי על עגלתו, השגתי ונתתי לו את הסמאלע, אבל אתה בא ורוצה רק סמאלע, דע לך, איני סוחר של סמאלע! הפטיר רבנו ואמר להלה:

**יענער איז מיינער א מענטש - ער
טוט אין יודישקייט און עבודת השם,
ער דארף געהאלפן ווערן - מוז איד
אים געבן א ברכה ער זאל געהאלפן
ווערן, דו ווילסט נאר דאס דאזיגע,
איד בין נישט קיין סוחר פון סמאלע!**

~ תרגום ~

אלו מאנשי העוסקים בעבודת ה' כשאחד מהם אינו יכול לעבד את ה'
כדבעי מחמת חסרון פרנסה וכדומה, מברכם אני בכרפת פרנסה,
(וכדי שעגלתם הקדושה הטעונה בסחורה תסע היטב בדרך הקדש)
אבל אתה שמבקש רק פרנסה, איני סוחר של סמאלע!

שיח שרפי קודש החדש 'א' תקט"ז

עמוד זה נדבת הרה"ח ר' עקיבא הירש שליט"א
לרגל שמחת הולדת הנכד שיחי' למזל טוב

זמני שבת קודש פרשת ויקרא

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומן	ניו יארק
הדלקת הנרות	6:25	6:24	6:41	6:25	6:34	6:24	6:12	7:02
שקיעה ערב שב"ק	7:05	7:04	7:03	7:05	7:04	7:04	6:34	7:24
חצות הלילה	1:28	1:29	1:30	1:28	1:29	1:28	1:10	1:55
עלות השחר	5:09	5:10	5:10	5:06	5:09	5:07	3:49	5:09
עטיפת הטלית	5:32	5:33	5:33	5:29	5:32	5:30	4:21	5:35
נין החמה	6:23	6:24	6:24	6:21	6:23	6:21	5:28	6:33
סוף זמן קר"ש מג"א	8:44	8:45	8:45	8:42	8:45	8:43	7:40	8:51
חצות היום	12:42	12:43	12:43	12:41	12:42	12:41	12:02	12:59
שקיעה שב"ק	7:06	7:05	7:04	7:06	7:05	7:05	6:35	7:25
צאת השבת	7:39	7:40	7:40	7:39	7:39	7:39	7:25	8:37
צאה"ש 72 דק'	8:18	8:17	8:17	8:18	8:18	8:18	7:48	

כללים: הדלה"נ בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק', במודי"ע 30 דק', בב"ב וחו"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומן ובהו"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. ניין החמה במישור כנהוג. סווק"ש מעלה"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצוי) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. **0548528284** (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת צו

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש	
קיב.	קיב:	קיג.	קיג:	קיד.	קיד:	קטו.	עמוד היומי ליקוטי מוהר"ן ח"א
רמח	רמט	רנ	רנא	רנב	רנג	רנד	דף היומי ליקוטי הלכות חו"מ ח"א
רעז	רעט	רפא	רפג	רפה	רפז	רפט	שני עמודים לקוטי תפלות ח"ב לפי מהדורת תורת הנצח
קי	קיא	קיב	קיג	ב	ג	ד	דף היומי גמרא סנהדרין \ מכות
תורה ד' תנינא - 'ואת העורבים'							התורה הזמנית